

פרשת האזינו – סגולה להצלחה ופרנסה

**פרשת האזינו
סגולה
לפרנסה
והצלחה**

אחת המסורות מפי המהר"ל מפראג היא לומר כל יום את שירת "האזינו" (דברים פרק לב), משום שהדבר מהווה סגולה להצלחה ולאריכות ימים, וכן הורה הרב הקדוש המגיד ממזריטש זצוק"ל זיע"א, ללמוד שירת "האזינו" בעל פה, ואילו האדמו"ר רבי יוסף יצחק שניאורסאהן זצוק"ל זיע"א מחב"ד אמר: "שמעתי מגדולים ששירת "האזינו" צריך יהודי לדעת בעל פה. אילו ידעו אנשי עסקים על שפע הברכה הגדולה בעסקיהם ששירת "האזינו" על-פה יכולה לפעול, היו נזהרים בכך הרבה יותר".

מאמר נרחב יותר על פרשת האזינו, והסגולות הרבות שיוחסו לה על ידי גדולי ישראל, ראו כאן

**פרשת האזינו
סגולה
לפרנסה
והצלחה**

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרִי כִּי: יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לִקְחֵי
תִּזְלַל כְּטַל אֲמָרְתִּי כְּשִׁעִירִם עָלַי דָּשָׂא וְכִרְבִּיבִים עָלַי עֲשֹׁב: כִּי נֶשֶׁם יי
אֶקְרָא הִבּוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ: הַצּוֹר תַּמִּים כְּעֵלוֹ כִּי כָל דֶּרֶכִּיו מִשְׁפָּט אֵל
אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל צָדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: שְׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמָם דּוֹר עֶקֶשׁ
וּפְתִילֵתֵל: הֲלִי תִגְמְלוּ זֹאת עִם נָבֵל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא הוּא אֲבִיךָ קִנְיָה הוּא
עֲשֵׂה וְיִכְנָנֶךָ: זָכֹר יָמוֹת עוֹלָם בֵּינוֹ שָׁנוֹת דּוֹר וָדוֹר שְׁאֵל אֲבִיךָ וְיִגְדֶּךָ
זִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָהּ: בְּהִנָּחֵל עָלֵינוּ גּוֹיִם בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבִילֹת עַמִּים
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֵלֶק יי עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ
מִדְבָּר וּבִתְהוֹ יֵלֵל יִשְׁמֵן יִסְבְּבָנָהוּ יְבוֹנְנָהוּ יִצְרָנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ: כְּנֶשֶׁר
יַעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחָהוּ יִשְׁאָהוּ עַל אֲבָרְתּוֹ: יי בְּדָד
יִנְחֹנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נָכֹר: יִרְכָּבֵהוּ עַל בִּמְתֵּי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבוֹת שְׂדֵי וַיִּנְקָהוּ
דְּבֶשׁ מִסֹּלַע וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוֹר: חֲמַאת בֶּקֶר וְחֵלֶב צֹאן עִם חֵלֶב כָּרִים
וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וְעֵתוּדִים עִם חֵלֶב כְּלִיֹּת חֹטָה וְדָם עֵגֶב תִּשְׁתֶּה חֲמֹר:
וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט שְׁמִנְתָּ עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוֹר
יִשְׁעָתוֹ: יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִיסֵהוּ: יִזְבְּחוּ לִשְׂדִים לֹא אֱלֹהֵי
אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוֹם אֲבִתֵּיכֶם: צוֹר יִלְדֶּךָ
תִּשִּׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מְחַלְלֶךָ: וַיֹּרֶא יי וַיִּנָּאֶץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנִתָיו: וַיֹּאמֶר
אֲסִתִּירָה כְּנִי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיתָם כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בָּנִים לֹא
אֲמֵן בָּם: הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל כְּעִסּוּנִי בְּהִבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא עִם
בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֵם: כִּי אֲשֶׁר קִדְּחָה בְּאִפִּי וְתִיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחֲתִית וְתֹאכַל
אֶרֶץ וַיִּבְלָה וְתִלְהֵט מוֹסְדֵי הָרִים: אֲסֹפָה עָלִימוּ רָעוֹת חֲצִי אֲכַלָּה בָּם:
מִזִּי רָעַב וּלְחָמִי רָשַׁף וְקֹטֵב מְרִירִי וְשֵׁן בְּהִמּוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת
זִחְלִי עֶפֶר: מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם בְּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק

עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב אגור פון ינכרו צרימו פון יאמרו ידינו רמה ולא יי פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלה ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויי הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו:

כי ידין יי עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה:

ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלוהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אנשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: